

Valtsikan kirjaston kirjallisessa salongissa keskusteltiin “Rakkausromaanista”

[07/06](#)

Pitäisikö sekä sana ”rakkaus” että sana ”romaanii” varustaa lainausmerkein **Matti Mäkelän** hiljattain ilmestyneen *Rakkausromaanii*-kirjan nimessä? Tätäkin kysymystä pohdittiin Valtiotieteellisen tiedekunnan kirjaston tämän syksyn ensimmäisessä kirjallisessa salongissa, jonka aiheeksi oli valittu kyseinen kirja. Tilaisuudessa läsnä olleen kirjailijan omienkin puheiden perusteella kysymys ei vaikuttanut perusteettomalta. Eli tiettyä ironiaa nimen valintaan on kenties liittynyt. Toisaalta, keskustelussa tuli useammallakin suulla todettua, että kyllä rakkaussuhteisiin liittyy aika usein kirjassa kuvattuja vallan, alistamisen ja alistumisen kuvioita, vaikkei

ehkä kovin usein ihan näin äärimmäisissä muodoissa. Romaaniksikin kirja oli kuulemma tunnistettavissa, jopa hyvin kirjoitetuksi.

Antamissaan haastatteluissa mutta myös salonkikeskustelussa Mäkelä luonnehti kirjaansa ennen muuta kuvaukseksi sadomasokistisesta suhteesta. Sadomasokismiteemasta hän tuntui jo aikaisemmin keskustelleen toiseksi kommentaattoriksi kutsutun tiedekuntalaisen, käytännöllisen filosofian professorin **Timo Airaksisen** kanssa. Airaksinen on tutkinut sadomasokismia ja eritellyt siinä yhteydessä myös Markiisi de Saden teoksia, joita myös kirjailija oli lukenut. Ranskalaisen ajattelijan, Georges Bataillen tekstejä, joiden Airaksinen kertoi niin ikään tulleen itselleen mieleen kirjaa lukiessaan, Mäkelä ei tunnustanut tuntevansa.

Joissain kirjan tähänastisista arvioista sitä on ounasteltu Matti Mäkelän puheenvuoroksi tai suorastaan provokaatioksi tasa-arvokeskusteluun. Tämä tulkinta tuntui huvittavan niin kirjailijaa itseään kuin siihen jo tutustumaan ehtineitä salonkilaisia. Toisaalta, miksei se voisi puhutella jotain lukijaa vähän näinkin? Esimerkiksi salonkikeskustelun toinen kommentaattori, muun muassa parisuhdeoppaita tutkinut, väitöskirjaa tekevä sosiologi **Jaana Maksimainen** ilmaisi kirjan saattaneen itsensä pohtimaan, missä määrin rakkaussuhteisiin kannattaa yrittää sovitella teoreettisia tasa-arvon ideaaleja.

Salonkiin kerääntyneestä noin 30 osallistujasta vain muutama ilmaisi tutustuneensa romaaniin. Useampikin tutustuneista luonnehti lukukokemusta intensiiviseksi, joskin aika vahvasti myös inhon tunteiden sävyttämäksi. Se, että kaikki pistettiin niin usein ihan överiksi, kuitenkin vieraannutti – ja naurattikin helpottavasti. Kesken ei kirjaa kuulemma voinut jättää. Miksiköhän - asuukohan yhdessä jos toisessakin meistä (myös) pikku masokisti? Tätäkin vaihtoehtoa väläyteltiin keskusteluissa.

Kirjallisessa salongissamme saatetaan keskustella joskus toistekin kaunokirjallisesta teoksesta. Romaanit puhuttelevat lukijoitaan usein aika henkilökohtaisella tasolla, joten ne tuntuisivat sopivan parhaiten käsiteltäviksi intiimeissä kirjallisuuspiireissä. Mutta voi niistä näköjään keskustella vähän etäännytetyymminkin.

Valtiotieteellisen tiedekunnan kirjaston lehtisalissa järjestettävä kirjallinen salonki on traditio, joka aloitettiin [keväällä 2006](#). Järjestyksessä toisen, 16.10.2006 järjestetyn salongin tähtivieras oli kirjailija Matti Mäkelä (oranssilla sohvalla istuvista miehistä 1. vasemmalla). Häntä kommentoimaan oli kutsuttu Timo Airaksinen (Mäkelän vieressä sohvalla) käytännöllisen filosofian laitokselta ja Jaana Maksimainen (punaisessa nojatuolissa keskellä) sosiologian laitokselta. Keskustelun puheenjohtajana toimi Keijo Rahkonen (nojatuolissa Maksimaisen vieressä) yhteiskuntapolitiikan laitokselta.

Teksti:

Eeva Peltonen

Kirjastonhoitaja

Valtiotieteellisen tiedekunnan kirjasto

Kuvat:

Mikko Piispa